

tohoto nového školského systému zpočátku vázla, protože narážela na nepochopení stoupců starých poměrů a v našich zemích se proti změnám ve školství stavěli nejenom klerikálové, ale i samotní učitelé. Trvalo několik let, než se podařilo reformu uvést v život, po odstranění počátečních „porodních bolestí“ se ale systém ukázal jako funkční a přínosný.

...

Gustav Adolf Lindner (1828–1887)

Gustav Adolf Lindner je všeobecně považován – vedle Komenského – za vůbec jednu z největších osobností české pedagogiky a popisu jeho života a díla je věnována početná literatura. Považujeme však za vhodné alespoň stručně načrtnout jeho životní dráhu, protože kromě jiného působil i v inspektorské funkci.

Obr. 41: Gustav Adolf Lindner

Rodák z Rožďalovic na Jičínsku vystudoval gymnázium v Mladé Boleslavi a Praze, potom strávil dva roky v semináři v Litoměřicích, který však pro svoje svobodomyšlné názory opustil a na pražské univerzitě studoval filozofii, fyziku, matematiku a historii. Učit začal roku 1850 na gymnáziu v Rychnově nad Kněžnou, odkud přešel do Jičína. Pro svoje pokrokové a vlastenecké názory byl roku 1854 přeložen do slovinského Celje, kde strávil šestnáct let. Během této doby pilně publikoval a svými pracemi z oboru filozofie a psychologie si získal mezinárodní renomé (Lindner coby český vlastenec přispíval do různých českých časopisů, své odborné práce ale publikoval německy).

Zpátky do Čech se Lindner vrátil roku 1871, kdy byl jmenován ředitelem německého gymnázia v Prachaticích, již o rok později se ale ujal vedení učitelského ústavu v Kutné Hoře, což mělo pro jeho pedagogické působení zásadní význam. Během deseti let, kdy kutnohorský učitelský ústav vedl, publikoval řadu pedagogických a didaktických spisů, přičemž se nechával inspirovat zahraničními vzory a uváděl tak do českého pedagogického myšlení nové impulzy (cizí vzory využil Lindner hlavně při sestavení nového slabikáře *Knihy maličkých*, k němuž vydal i metodický návod). Lindner dbal na názornost a praktickou výuku, a to jak dětí, tak budoucích učitelů, které v Kutné Hoře připravoval. Nechal proto zřídit cvičnou zahradu a pole, studenti se učili sadařství a chovu bource morušového. Novinkou bylo i zavedení společných rozprav učitelů a studentů.